

418

Wet van 7 juli 1993, houdende herziening van de Wet rijonderricht motorrijtuigen (Wet rijonderricht motorrijtuigen 1993)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de regels inzake de bevoegdheid tot het geven van onderricht in het besturen van motorrijtuigen te herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. rijonderricht:
 - 1°. in het besturen van motorrijtuigen, niet zijnde bromfietsen: onderricht, gericht op het bijbrengen van de rijvaardigheid en geschiktheid om aan het verkeer deel te nemen als bestuurder van een motorrijtuig, waarvoor een rijbewijs wordt gevorderd, met uitzondering van bijscholing;
 - 2°. in het besturen van bromfietsen: onderricht, gericht op het bijbrengen van de rijvaardigheid en geschiktheid om aan het verkeer deel te nemen als bestuurder van een bromfiets;
- c. motorrijtuigen: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Wegenverkeerswet 1992 (Stb. ...);
- d. rijbewijs: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Wegenverkeerswet 1992;
- e. bijscholing: onderricht, gericht op de bevordering van de rijvaardigheid of geschiktheid van rijbewijshouders in het kader van een door Onze Minister krachtens de Wegenverkeerswet 1992 aan betrokkenen opgelegde verplichting zich te onderwerpen aan educatieve maatregelen;
- f. instituut: instituut, bedoeld in artikel 2;
- g. toets: proef ter beoordeling van de vereiste mate van bekwaamheid van rijinstructeurs;
- h. bromfiets: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Wegenverkeerswet 1992.

HOOFDSTUK II. Het instituut

Artikel 2

1. Onze Minister wijst een instituut aan dat is belast met:
 - a. het afnemen van het examen rijinstructeur, met uitzondering van de examens, bedoeld in het vijfde lid,
 - b. het afnemen van de toets,
 - c. het afnemen van het aanvullend examen bijscholingsdocent,
 - d. de afgifte van certificaten.
2. Het instituut neemt het examen, de toets en het aanvullend examen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b, en c, af overeenkomstig het daarvoor geldende reglement. Het instituut stelt dit reglement vast met inachtneming van de regels, bedoeld in het derde lid.
3. Onze Minister stelt, het instituut gehoord, regels met betrekking tot de opzet, inrichting en wijze van afnemen van het examen, de toets en het aanvullend examen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en c.
4. Onze Minister stelt regels voor het toezicht van door hem aan te wijzen rijksgecommitteerden op het afnemen door het instituut van het examen, de toets en het aanvullend examen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en c.
5. Het examen militair rijinstructeur afgenomen door of vanwege Onze Minister van Defensie, alsmede het examen politierijinstructeur afgenomen door of vanwege hetzij Onze Minister van Justitie, hetzij Onze Minister van Binnenlandse Zaken, dienen te worden afgenomen overeenkomstig een door Onze Minister goedgekeurd examenreglement waarin tevens het namens Onze Minister te houden toezicht op de examens is geregeld.
6. Het instituut onthoudt zich van actieve deelname aan opleidingen gericht op het afleggen van de examens of op het afleggen van de toets, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en c.
7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels vastgesteld omtrent de taken en bevoegdheden van het instituut.
8. De tarieven voor het afleggen van de in het eerste lid bedoelde examens en toets alsmede voor de afgifte van het certificaat worden door Onze Minister vastgesteld. Het voor het afleggen van de examens en de toets te betalen tarief bestaat mede uit een vergoeding van de kosten van de in het vierde lid bedoelde rijksgecommitteerden. Het instituut draagt het in de tweede volzin bedoelde, door Onze Minister vast te stellen aandeel in de opbrengst van het tarief met betrekking tot de vergoeding van de kosten van rijksgecommitteerden af aan Onze Minister overeenkomstig door Onze Minister te stellen regels.

Artikel 3

1. De belanghebbende kan beroep instellen bij de in het derde lid bedoelde commissie tegen een van de in het tweede lid genoemde beslissingen van het instituut en kan klagen over de behandeling door het instituut binnen zes weken nadat de beslissing aan hem is bekend gemaakt of de behandeling door hem is ondergaan.
2. De in het eerste lid bedoelde beslissingen of behandeling zijn:
 - a. beslissingen ter zake van de toelating tot het examen rijinstructeur of het examen bijscholingsdocent;
 - b. beslissingen ter zake van de uitslag van het examen rijinstructeur, het examen bijscholingsdocent of de toets;
 - c. de behandeling in verband met het afleggen van het examen of de toets.
3. De commissie bestaat uit drie leden, waaronder de voorzitter, en drie plaatsvervangende leden. De leden en plaatsvervangende leden

worden door Onze Minister benoemd en ontslagen. Zij zijn niet werkzaam bij of ten behoeve van het instituut.

4. De verzoeker betaalt een door Onze Minister vast te stellen bedrag op een door Onze Minister vast te stellen wijze. Indien het onderzoek ertoe leidt dat de beslissing niet in stand kan blijven of de behandeling onbehoorlijk wordt geacht, wordt het bedrag aan de betrokkene terugbetaald.

5. Indien de commissie van oordeel is dat de verzoeker tijdig het verzoek heeft ingediend en het verschuldigde bedrag heeft betaald, onderzoekt zij de zaak en geeft van het begin van het onderzoek kennis aan de betrokkene en aan het instituut.

6. Indien de commissie een in het tweede lid, onderdeel a of b, bedoelde beslissing van het instituut ten aanzien van de verzoeker niet juist acht, vernietigt zij de beslissing van het instituut geheel of gedeeltelijk en voorziet zelf in de zaak. Ten aanzien van een in het tweede lid, onderdeel c, bedoelde behandeling door het instituut ten aanzien van de verzoeker geeft de commissie een oordeel of de behandeling behoorlijk is geweest.

7. De commissie zendt haar uitspraak, welke met redenen is omkleed, aan de belanghebbende en aan het instituut.

8. Onze Minister stelt een reglement van orde vast met betrekking tot de door de commissie te volgen procedure.

9. Het instituut verstrekt aan de commissie de gegevens die zij voor de uitvoering van haar taak nodig oordeelt.

Artikel 4

1. Het instituut houdt een register betreffende de afgifte en de ongeldigverklaring van certificaten.

2. Het register bevat voorts gegevens omtrent de door het instituut verrichte taken, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a, b en c, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor een goede uitvoering van deze wet of de daarop berustende bepalingen.

3. Het door het instituut vastgestelde reglement, bedoeld in artikel 19 van de Wet persoonsregistraties (Stb. 1988, 665), behoeft de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 5

1. Uit het register worden aan:

- a. de daartoe door Onze Minister aangewezen ambtenaren, die zijn belast met de uitvoering van deze wet, en
- b. de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren,

de gegevens verstrekt die zij voor de uitvoering van hun taak behoeven.

2. Aan andere personen dan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en degenen omtrent wie gegevens in het register zijn opgenomen, kunnen op aanvraag en tegen betaling van het door het instituut voor de behandeling van de aanvraag vastgestelde tarief, uit het register gegevens worden verstrekt. Verstrekt worden slechts gegevens omtrent de afgifte en de geldigheid van certificaten.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn gehouden om in bij algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen mededeling te doen van feiten die van belang zijn voor het bijhouden van het register.

Artikel 6

Indien het instituut is of wordt ontbonden dan wel indien zich andere omstandigheden voordoen ten gevolge waarvan het instituut naar het

oordeel van Onze Minister niet in staat is de in artikel 2, eerste lid, genoemde werkzaamheden te verrichten, draagt Onze Minister er zorg voor dat deze werkzaamheden naar behoren worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK III. Rijonderricht

§ 1. Bevoegdheid tot het geven van rijonderricht

Artikel 7

1. Degene die rijonderricht geeft dient in het bezit te zijn van een door het instituut afgegeven certificaat.
2. Het certificaat dient:
 - a. geldig te zijn voor het rijonderricht dat wordt gegeven,
 - b. te voldoen aan de door Onze Minister vastgestelde eisen inzake inrichting en uitvoering, en
 - c. behoorlijk leesbaar te zijn.

Artikel 8

1. Artikel 7 is niet van toepassing op militaire rijinstructeurs en politie-rijinstructeurs voor zover zij werkzaam zijn binnen hun dienstverband en zij in het bezit zijn van een door Onze Minister aangewezen diploma.
2. Ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken kan bij koninklijk besluit worden bepaald dat artikel 7 niet van toepassing is op militaire rijinstructeurs voor zover zij werkzaam zijn binnen hun dienstverband.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald dat in bepaalde uitzonderingsgevallen, welke verband houden met het verkrijgen van de bekwaamheid tot het geven van rijonderricht, tijdelijk wordt of kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 7.

§ 2. Afgifte van certificaten ten behoeve van het geven van rijonderricht

Artikel 9

1. Een certificaat voor het geven van rijonderricht wordt tegen betaling van het daarvoor door Onze Minister vastgestelde tarief afgegeven door het instituut.
2. Een certificaat voor het geven van rijonderricht wordt slechts afgegeven:
 - a. indien het de eerste afgifte betreft, aan degene die blijkens een niet langer dan zes maanden voor de datum van afgifte door het instituut afgenomen examen voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen van bekwaamheid tot het geven van rijonderricht,
 - b. indien het de afgifte van een certificaat in verband met het verstrijken van de geldigheidsduur van een eerder aan betrokkene afgegeven certificaat betreft, aan degene die blijkens een niet langer dan zes maanden voor de datum van afgifte door het instituut afgenomen toets voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen in verband met het behoud van de vereiste mate van bekwaamheid,
 - c. aan degene die in het bezit is van een, bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen, door het daartoe bevoegde gezag in het buitenland afgegeven instructeursbewijs dat nog geldig is, of
 - d. aan degene die in het bezit is van een niet langer dan zes maanden

voor de datum van afgifte afgegeven militair of politie-instructeursbewijs dat nog geldig is.

3. De in het tweede lid, onderdelen a en b, bedoelde eisen van vakbekwaamheid kunnen verschillend worden gesteld naar gelang het betreft de verschillende categorieën van motorrijtuigen.

4. Afgifte van een certificaat als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, geschiedt slechts tegen inlevering van het eerder afgegeven certificaat.

5. Een certificaat, afgegeven in de in het tweede lid, onderdeel c en d, bedoelde gevallen, kan alleen bevoegdheden verlenen die overeenkomen met die welke voortvloeien uit het desbetreffende instructeursbewijs.

6. Bij de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde algemene maatregel van bestuur kan tevens worden bepaald dat voor het afleggen van het examen rijinstructeur een in die maatregel aangegeven niveau van vooropleiding is vereist.

7. Onze Minister kan voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel c, ter uitvoering van regelgeving van de Europese Gemeenschappen met een instructeursbewijs gelijkstellen een bewijs met betrekking tot een

a. door de betrokkene gevolgd opleiding alsmede een door hem opgedane beroepservaring,

b. door de betrokkene opgedane beroepservaring, een en ander overeenkomstig door Onze Minister te stellen regels.

8. Bij of krachtens de in het tweede lid, onderdeel c, bedoelde algemene maatregel van bestuur kunnen aanvullende eisen worden gesteld waaraan de betrokkene moet voldoen om voor afgifte van een certificaat in aanmerking te komen.

Artikel 10

1. Een certificaat voor het geven van rijonderricht vermeldt overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels de categorie of categorieën van motorrijtuigen waarvoor het is afgegeven.

2. Het instituut kan de uit het certificaat voortvloeiende bevoegdheden overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels beperken op grond van de bekwaamheid van de aanvrager tot het geven van rijonderricht, door het stellen van eisen aan betrokkene of aan het motorrijtuig waarin hij rijonderricht geeft.

Artikel 11

1. Behoudens het bepaalde in artikel 13, eerste lid, derde volzin, geeft het instituut bij wijziging van de omvang van de uit het certificaat voortvloeiende bevoegdheden een nieuw certificaat af.

2. Afgifte van een nieuw certificaat geschiedt slechts tegen inlevering van het eerder afgegeven certificaat.

Artikel 12

1. Het instituut geeft overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels voor certificaten die versleten of geheel of ten dele onleesbaar zijn, dan wel verloren zijn geraakt of teniet zijn gegaan, tegen betaling van het daarvoor door Onze Minister vastgestelde tarief, vervangende certificaten af. Het instituut geeft voorts bij wijziging van de personalia van de houder van een certificaat een vervangend certificaat af.

2. Afgifte van een vervangend certificaat geschiedt slechts tegen inlevering van het eerder afgegeven certificaat. Op het vervangende certificaat wordt door het instituut de datum van afgifte van het vervangen certificaat geplaatst.

Artikel 13

1. Een certificaat is geldig voor de duur van vijf achtereenvolgende jaren, gerekend vanaf de dag van afgifte. Deze termijn kan door het instituut overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels één maal worden verlengd met een periode van maximaal zes maanden ten behoeve van degene die de door het instituut afgenomen toets niet met goed gevolg heeft afgelegd. Het instituut plaatst hiertoe een aantekening op het certificaat.

2. Voor de toepassing van de eerste volzin van het eerste lid wordt als dag van afgifte beschouwd de dag waarop het certificaat aan de betrokkene is verstrekt of toegezonden. Betreft het een vervangend certificaat als bedoeld in artikel 12, dan wordt als dag van afgifte beschouwd de dag waarop het vervangen certificaat aan de betrokkene is verstrekt of toegezonden.

3. In afwijking van het eerste lid is een certificaat, afgegeven aan degene die naar verwachting op medische gronden slechts gedurende een beperkte termijn zal voldoen aan de bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen van bekwaamheid tot het geven van rijondericht, geldig vanaf de dag van afgifte tot de dag waarop de termijn waarvoor de houder naar verwachting voldoende bekwaam zal zijn voor het geven van rijonderricht, verstrijkt.

Artikel 14

Onverminderd het bepaalde in artikel 13 verliest een certificaat zijn geldigheid door:

- a. afgifte van een nieuw certificaat,
- b. afgifte van een vervangend certificaat,
- c. het onbevoegd aanbrengen van wijzigingen in het certificaat, of
- d. ongeldigverklaring, als bedoeld in de artikelen 15, 22, tweede lid, en 23, vijfde lid.

Artikel 15

1. Het instituut verklaart een certificaat overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels ongeldig indien:

- a. het certificaat is afgegeven op grond van door de houder verschaft onjuiste gegevens en het niet zou zijn afgegeven indien de onjuistheid van die gegevens ten tijde van de afgifte bekend zou zijn geweest, of
- b. na afgifte van het certificaat blijkt dat het kennelijk abusievelijk aan de houder is afgegeven.

2. Het instituut deelt een besluit tot ongeldigverklaring schriftelijk en met redenen omkleed mee aan de houder van het certificaat.

3. De ongeldigverklaring is van kracht met ingang van de zevende dag na die van dagtekening van de mededeling.

4. De houder van het ongeldig verklaarde certificaat dient dat certificaat in te leveren bij het instituut zodra de ongeldigverklaring van kracht is geworden.

HOOFDSTUK IV. Bijscholing

Artikel 16

1. Degene die bijscholing geeft dient in het bezit te zijn van een door het instituut afgegeven certificaat.

2. Het certificaat dient:
 - a. geldig te zijn voor de bijscholing die wordt gegeven;
 - b. te voldoen aan de door Onze Minister vastgestelde eisen inzake inrichting en uitvoering;
 - c. behoorlijk leesbaar te zijn.

Artikel 17

1. Een certificaat voor het geven van bijscholing wordt tegen betaling van het daarvoor door Onze Minister vastgestelde tarief afgegeven door het instituut.

2. Een certificaat voor het geven van bijscholing wordt slechts afgegeven aan degene die:

- a. een geldig certificaat als bedoeld in artikel 7, eerste lid, bezit, dan wel een geldig diploma bezit van een bij algemene maatregel van bestuur aangegeven hoofdopleiding, die naar gelang van de te geven bijscholing kan verschillen,
- b. een bij algemene maatregel van bestuur aangegeven aantal jaren beroepservaring heeft die direct verband houdt met het in onderdeel a bedoelde certificaat of diploma, en
- c. blijkens een niet langer dan zes maanden voor de datum van afgifte door het instituut afgenomen examen voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde aanvullende eisen van bekwaamheid voor het geven van bijscholing, die naar gelang van de te geven bijscholing kunnen verschillen.

Artikel 18

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald dat in bepaalde uitzonderingsgevallen welke verband houden met het verkrijgen van de bekwaamheid tot het geven van bijscholing, gedurende twee jaren na het in werking treden van deze wet wordt of kan worden afgeweken van het bepaalde bij of krachtens artikel 17, tweede lid, onderdeel c.

Artikel 19

Ten aanzien van certificaten ten behoeve van het geven van bijscholing zijn de artikelen 10-12 en 14 en 15 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20

Een certificaat voor het geven van bijscholing verliest zijn geldigheid met ingang van de datum waarop het in artikel 17, tweede lid, onderdeel a, bedoelde certificaat of diploma zijn geldigheid verliest.

HOOFDSTUK V. Maatregelen vakbekwaamheid

Artikel 21

1. Indien bij de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren een ernstig vermoeden bestaat dat de houder van een certificaat voor het geven van rijonderricht niet langer voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen van bekwaamheid doen zij daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan Onze Minister onder vermelding van de feiten en omstandigheden die aan het vermoeden ten grondslag liggen.

2. Onze Minister besluit zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen

veertien dagen na ontvangst van de in het eerste lid bedoelde schriftelijke mededeling, of betrokkene zich al dan niet dient te onderwerpen aan een onderzoek dat erop is gericht na te gaan of hij voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen van bekwaamheid.

3. Indien naar het oordeel van Onze Minister geen onderzoek vereist is, kan hij betrokkene overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels de verplichting opleggen tot het afleggen van een toets bij het instituut binnen een door hem vastgestelde termijn. De aan het afleggen van een toets verbonden kosten komen ten laste van betrokkene.

4. Voor zover het besluit, bedoeld in het tweede lid, inhoudt dat betrokkene zich dient te onderwerpen aan een onderzoek wordt daarbij bepaald door welke deskundige of door welke deskundigen het onderzoek zal worden verricht.

5. Onze Minister deelt het besluit, bedoeld in het tweede, derde en vierde lid, schriftelijk en met redenen omkleed mede aan betrokkene, alsmede aan degene die de schriftelijke mededeling, bedoeld in het eerste lid, heeft gedaan.

Artikel 22

1. Degene die zich ingevolge het in artikel 21, tweede lid, bedoelde besluit dient te onderwerpen aan een onderzoek is, behoudens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vastgestelde uitzonderingen, verplicht de daartoe vereiste medewerking te verlenen. Gelijke verplichting bestaat voor degene die ingevolge artikel 21, derde lid, een toets dient af te leggen.

2. Bij gebreke van de in het eerste lid bedoelde medewerking alsmede bij gebreke van een positief toetsresultaat binnen de krachtens artikel 21, derde lid, vastgestelde termijn besluit Onze Minister onverwijld tot ongeldigverklaring van het certificaat van de houder. Onze Minister bepaalt daarbij op welk deel van de geldigheidsduur alsmede op welke in het certificaat aangeduide categorie of categorieën van motorrijtuigen de ongeldigverklaring betrekking heeft.

3. Onze Minister deelt het besluit schriftelijk en met redenen omkleed mede aan betrokkene, alsmede aan het instituut en aan de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren.

4. De ongeldigverklaring is van kracht met ingang van de zevende dag na die van dagtekening van de mededeling.

5. De houder van het ongeldig verklaarde certificaat dient dat certificaat in te leveren bij Onze Minister zodra de ongeldigverklaring van kracht is geworden.

Artikel 23

1. Het onderzoek vindt zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen 30 dagen na de datum van verzending van het in artikel 21, tweede lid, bedoelde besluit plaats.

2. De deskundige deelt de uitslag van het onderzoek zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen nadat het onderzoek is voltooid, schriftelijk mede aan Onze Minister, alsmede aan betrokkene.

3. Onze Minister besluit zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na ontvangst van de uitslag van het onderzoek, of hij het certificaat op grond van de uitslag al dan niet ongeldig verklaart.

4. Indien Onze Minister het certificaat niet ongeldig verklaart, kan hij betrokkene overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels de verplichting opleggen tot het afleggen van een toets bij het instituut binnen een door hem vastgestelde termijn. De aan het afleggen van een toets verbonden kosten komen ten laste van

betrokkene. Artikel 22 is van overeenkomstige toepassing.

5. Voor zover het besluit bedoeld in het derde lid, inhoudt dat het certificaat ongeldig wordt verklaard, wordt daarbij bepaald op welk deel van de geldigheidsduur alsmede op welke in het certificaat aangeduide categorie of categorieën van motorrijtuigen de ongeldigverklaring betrekking heeft. Artikel 22, derde, vierde en vijfde lid, is van toepassing.

HOOFDSTUK VI. Toezicht en opsporing

Artikel 24

1. Degene die rijonderricht dan wel bijscholing geeft is verplicht het hem afgegeven certificaat op eerste vordering van de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren aan die ambtenaren behoorlijk ter inzage af te geven.

2. Indien rijonderricht dan wel bijscholing wordt gegeven in een motorrijtuig is de rijinstructeur onderscheidenlijk de bijscholingsdocent verplicht dit motorrijtuig op eerste vordering van de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren te doen stilhouden en het hem afgegeven certificaat aan die ambtenaren behoorlijk ter inzage af te geven.

HOOFDSTUK VII. Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 25

1. Overtreding van de artikelen 7, 15, vierde lid, 16, 22, vijfde lid, 24 en 28, eerste en tweede lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de derde categorie.

2. Overtreding van het bepaalde bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt, voor zover die overtreding bij die algemene maatregel van bestuur uitdrukkelijk als strafbaar feit is aangemerkt, gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de derde categorie.

3. De in het eerste en tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 26

Bij veroordeling wegens overtreding van artikel 7 of van artikel 16 kan de rechter de openbaarmaking van zijn uitspraak gelasten.

Artikel 27

1. Instructeursbewijzen, afgegeven krachtens artikel 3 van de Wet rijonderricht motorrijtuigen (Stb. 1974, 346), aan houders die op de datum van inwerkingtreding van deze wet de leeftijd van 50 jaren hebben bereikt, behouden hun geldigheid na de datum van inwerkingtreding van deze wet totdat voor het instructeursbewijs overeenkomstig het bepaalde in artikel 30 een certificaat is afgegeven.

2. Instructeursbewijzen, afgegeven krachtens artikel 3 van de Wet rijonderricht motorrijtuigen, aan houders die op de datum van inwerkingtreding van deze wet de leeftijd van 50 jaren nog niet hebben bereikt, behouden afhankelijk van de datum van afgifte hun geldigheid tot ten minste twee jaar en ten hoogste vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wet. Onze Minister stelt hieromtrent nadere regels vast.

3. Bewijzen van een ontheffing, afgegeven krachtens artikel 7 van de

Wet rijonderricht motorrijtuigen, behouden hun geldigheid tot de eerste dag van de maand, volgend op die waarin de houder van een dergelijk bewijs de leeftijd van 65 jaren bereikt.

4. Bewijzen van een ontheffing, afgegeven krachtens artikel 4 van de Wet rijonderricht motorrijtuigen, behouden hun geldigheid voor het op het bewijs van ontheffing aangegeven tijdvak.

Artikel 28

1. Degene die rijonderricht geeft is verplicht het hem afgegeven instructeursbewijs dan wel bewijs van ontheffing op eerste vordering van de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren behoorlijk ter inzage af te geven.

2. Indien rijonderricht wordt gegeven in een motorrijtuig, is de rijinstructeur verplicht dit motorrijtuig op eerste vordering van de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren te doen stilhouden en het hem afgegeven instructeursbewijs dan wel bewijs van ontheffing aan die ambtenaren behoorlijk ter inzage af te geven.

3. Indien bij de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren een ernstig vermoeden bestaat dat de houder van een instructeursbewijs als bedoeld in artikel 27 kennelijk niet voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen van bekwaamheid, doen zij daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan Onze Minister onder vermelding van de feiten en omstandigheden die aan het vermoeden ten grondslag liggen. De artikelen 21, tweede tot en met vijfde lid, 22 en 23 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29

De houder van een instructeursbewijs als bedoeld in artikel 27, eerste lid, die rijonderricht geeft, is gehouden om in de periode die aanvangt twee jaar en eindigt vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wet, een toets af te leggen waaruit blijkt dat hij voldoet aan de in artikel 9, tweede lid, onderdeel b, bedoelde eisen in verband met het behoud van de vereiste mate van bekwaamheid. Onze Minister stelt regels vast met betrekking tot het tijdstip waarop deze gehoudenheid aanvangt.

Artikel 30

1. Het instituut geeft met inachtneming van het tweede en derde lid en van het bepaalde krachtens het vijfde lid aan de houder van een instructeursbewijs, bedoeld in artikel 27, op diens verzoek een certificaat voor het geven van rijonderricht af, dat dezelfde bevoegdheden inhoudt als vermeld op het instructeursbewijs.

2. De afgifte van het certificaat geschiedt:

a. uiterlijk zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wet, indien verzoeker niet langer dan twee jaren voor de datum van inwerkingtreding van deze wet een toets die door een door Onze Minister aangewezen instantie is afgenomen in verband met de vereiste mate van bekwaamheid voor het geven van rijonderricht, met gunstig gevolg heeft afgelegd, of

b. indien verzoeker blijkens een niet langer dan zes maanden voor de datum van afgifte door het instituut afgenomen toets voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde eisen in verband met de vereiste mate van bekwaamheid voor het geven van rijonderricht.

3. Afgifte van het certificaat geschiedt slechts tegen inlevering van het instructeursbewijs.

4. De houder van een ontheffing, bedoeld in artikel 27, derde lid, kan

bij het instituut een certificaat verkrijgen dat dezelfde bevoegdheden inhoudt als vermeld op het bewijs van ontheffing mits hij een door het instituut afgenomen toets met goed gevolg heeft afgelegd. Afgifte geschiedt slechts tegen inlevering van het bewijs van ontheffing.

5. Onze Minister stelt regels vast omtrent de wijze van omwisselen, bedoeld in het eerste en vierde lid.

Artikel 31

De Wet rijonderricht motorrijtuigen wordt ingetrokken.

Artikel 32

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Artikel 33

Deze wet kan worden aangehaald als «Wet rijonderricht motorrijtuigen» met vermelding van het jaartal van het Staatsblad waarin zij zal worden geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 7 juli 1993

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Uitgegeven de *vijfde* augustus 1993

De Minister van Justitie a.i.,
J. E. Andriessen

Zie voor de behandeling in de
Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1988/89, 1989/90,
1990/91, 1991/92, 1992/93, 21 262
Handelingen II 1992/93, blz. 4215-4246;
4943
Kamerstukken I 1992/93, 21 262 (279,
279a)
Handelingen I 1992/93, zie vergadering d.d.
6 juli 1993